

شامل اخبار روزنامه ها، سایتها و خبرگزاریها

شنبه ۷ دی ماه ۱۳۹۸ • ۱۴۴۱ جمادی الاول ۱ • 28 Dec 2019

نگاهی به رسانه ها

تهیه و تنظیم:

مدیریت روابط عمومی

تعداد کل محتوا : ۱۳

خبرگزاری

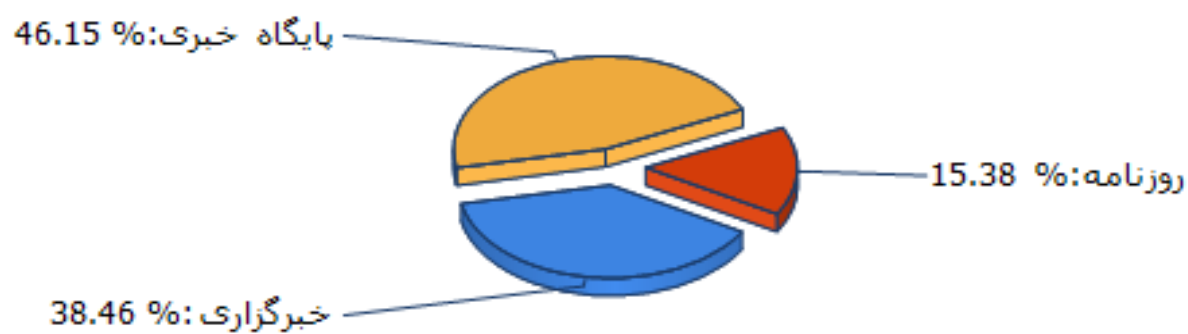
۵

پایگاه خبری

۶

روزنامه

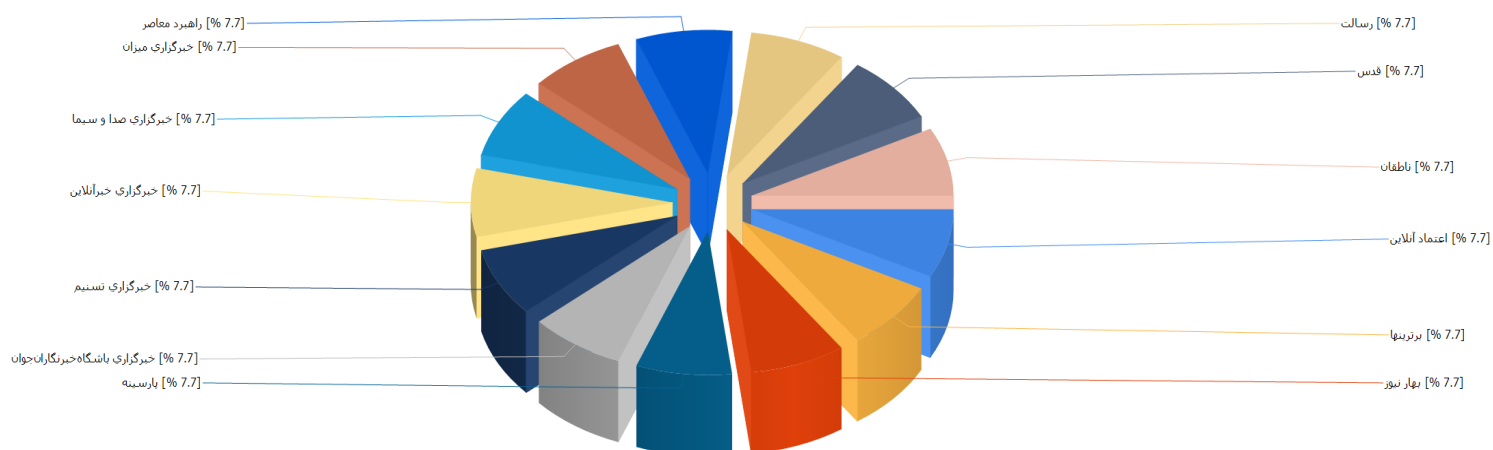
۲

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با دانشگاه فرهنگیان در رسانه ها

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	اعتماد آنلاین	۱	۷/۷
۲	برترینها	۱	۷/۷
۳	بهار نیوز	۱	۷/۷
۴	پارسینه	۱	۷/۷
۵	خبرگزاری باشگاه خبرنگاران جوان	۱	۷/۷
۶	خبرگزاری تسنیم	۱	۷/۷
۷	خبرگزاری خبرآنلاین	۱	۷/۷
۸	خبرگزاری صدا و سیما	۱	۷/۷
۹	خبرگزاری میزان	۱	۷/۷
۱۰	راهبرد معاصر	۱	۷/۷
۱۱	رسالت	۱	۷/۷
۱۲	قدس	۱	۷/۷
۱۳	ناطقان	۱	۷/۷
	جمع کل	۱۳	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با دانشگاه فرهنگیان در رسانه ها

فهرست اخبار دانشگاه فرهنگیان در رسانه ها

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار دانشگاه فرهنگیان در خبرگزاریها و سایتها	
۷	یکسان و یکرنگ دیدن افراد مغایر عدالت آموزشی است	خبرگزاری میزان
۸	فدردانی از دست اندرکاران همایش کودکان دارای معلولیت خاص	خبرگزاری باشگاه خبرنگاران جوان
۱۰	طرح رتبه بندی معلمان به زودی عملیاتی می شود / احکام از اول مهر ماه محاسبه خواهد شد	خبرگزاری تسنیم
	تکرار در (۸) منبع : خبرگزاری صدا و سیما - خبرگزاری خبرآنلاین - اعتماد آنلاین - پارسینه - برترینها - راهبرد معاصر - بهار نیوز - ناطقان	
۱۲	اخبار دانشگاه فرهنگیان در مطبوعات کثیرالانتشار	
۱۳	یکسان دیدن افراد، مغایر عدالت آموزشی است	قدس
۱۴	بودجه ریاضتی برای وزارتخانه عیال وار	رسالت

◀ اخبار دانشگاه فرهنگیان در خبرگزاریها و سایتها

یکسان و یکرنگ دیدن افراد مغایر عدالت آموزشی است

مدرس دانشگاه فرهنگیان گفت: یکسان و یکرنگ دیدن افراد تحت تعلیم و تربیت خودش اشکال است و خاص دیدن مدارس و افراد تحت تعلیم آن ها مغایر عدالت آموزشی است و مشکل دقیقا در همین خاص دیدن است.

کیومرث امجدیان، مدرس دانشگاه فرهنگیان در گفت و گو با خبرنگار گروه جامعه خبرگزاری میزان، در پاسخ به تنوع مدارس امری صحیح است یا غلط گفت: ابتدا باید به این نکته توجه کنیم که به تناسب و تفاوت آدم هایی که در جامعه وجود دارد و تحت تعلیم و تربیت قرار دارند تنوع مدارس لازم است.

وی در ادامه بیان کرد: تنوع مدارس به معنی انعطاف و تنوع در روش مدیریت، برنامه درسی، فضای آموزشی، نحوه تامین منابع مالی، تنوع در فضا و امکانات آموزشی متنوع است.

وی افزود: مهمترین نکته ای که باید در تعلیم و تربیت به آن توجه کرد تفاوت هاست.

این مدرس دانشگاه فرهنگیان در ادامه بیان کرد: ولی آنچه که مسئله ما است این است که موضوع تنوع مدارس درست تعریف نشده است. ما به جای اینکه تنوع را مطرح کنیم بهتر است که مدارس خاص را مطرح کنیم و به جای تنوع مدارس باید مدارس خاص را مطرح کنیم. مدارس خاص مشکل دارند به دلیل اینکه دارای امکانات خاص و ویژه برای اقشار خاص هستند.

بیشتر بخوانید:

آمار نهایی ثبت نام کنندگان کنکور دکتری ۹۹

امجدیان در ادامه بیان کرد: در اینجا مشکل داریم و اینکه تنوع مدارس وجود داشته باشد درست است. مدارس دولتی هم متنوع هستند و تنها اشکال در این موضوع آموزش از راه دور است که غیر دولتی است.

این مدرس دانشگاه در ادامه افزود: مدارس دولتی در واقع متنوع هستند و نمی شود دو مدرسه را پیدا کرد که شبیه به

هم باشند و در واقع در تعلیم و تربیت وقتی تفاوت وجود نداشته باشد مشکل آفرین می شود. وی در ادامه بیان کرد: یکسان و یکرنگ دیدن افراد تحت تعلیم و تربیت خودش اشکال است و خاص دیدن مدارس و افراد تحت تعلیم آن ها مغایر عدالت آموزشی است و مشکل دقیقا در همین خاص دیدن است. امجدیان افزود: ولی برای اینکه درک درستی از موضوع تنوع مدارس وجود نداشته آن را به عنوان مدارس متنوع یاد کرده اند و گفته اند که مدارس متنوع حذف شود. انتهای پیام /

باشگاه خبرنگاران جوان
بزرگترین خبرگزاری فارسی زبان دنیا

تاریخ انتشار: جمعه ۶ دی ماه ۱۳۹۸ * ۱۲:۴۲

قدردانی از دست اندرکاران همایش کودکان دارای معلولیت خاص

طی مراسمی از عوامل و دست اندرکاران همایش ورزش کودکان دارای معلولیت خاص در خانه جوانان کرمان ، قدردانی شد.

به گزارش خبرنگار گروه استان های باشگاه خبرنگاران جوان از کرمان ، در مراسمی با حضور امیررضا آشورماهانی نماینده اداره کل ورزش و جوانان ، کورکی نژاد معاون اداره سازمان های مردم نهاد استانداری ، منوچهری رییس گروه تربیت بدنی دانشگاه فرهنگیان و احمدی نژاد رئیس مجمع جوانان استان کرمان از عوامل و دست اندرکاران همایش ورزش کودکان دارای معلولیت خاص در خانه جوانان کرمان ، قدردانی شد.

در حاشیه ی این مراسم نیز مسابقات ورزشی سمن ها به مناسبت سالگرد شهادت شهید محمد جواد تندگویان با حضور حدود ۳۰ شرکت کننده خانم و آقا در رشته فوتبال روی میز (فوتبال دستی) برگزار شد.

در این مراسم ، علی ایلاقی ، مدیرعامل انجمن آوای فرشتگان به تاریخچه راه اندازی انجمن اشاره کرد و گفت : تقریباً دو سال پیش ایده ی راه اندازی آوای فرشتگان با حضور ۶ نفر زده شد و امروز خوشحالم با کمک بیش از ۲۰ همراه افتخاری توانسته ایم گام های مثبت و مفیدی در راه رسیدن به اهداف والای انجمن برداریم.

او ابراز امیدواری کرد : با حمایت مسئولان بتوانند به اهداف انجمن در این مسیر مقدس ، اما پرتلاطم دست یابند. ایلاقی به بیان گزارشی از روند برگزاری نخستین دوره مسابقات ورزشی کودکان با معلولیت پرداخت و افزود : نخستین دوره مسابقات کودکان دارای نیاز های خاص ، قهرمانی استان کرمان با حضور ۱۱۰ ورزشکار از ۲۳ مرکز توان بخشی و مدرسه استثنایی با حضور مسئولان ، ورزشکاران و ورزش دوستان در سالن ورزشی استانداری برگزار شد. او تصریح کرد : کودکان دارای معلولیت های ذهنی ، سندرم داون ، اوتیسم ، کم توان ذهنی ، ضایعه نخاعی و بچه های نابینا به مدت یک روز در رشته های دو و میدانی ، پرتاب وزنه ، گوی رانی ، بوچی ، بوچیا و فوتسال با هم به رقابت پرداختند.

ایلاقی هدف از برگزاری مسابقات را ایجاد انگیزه ، افزایش اعتماد به نفس و نشان دادن توانایی این افراد در جامعه عنوان کرد.

او بیان داشت : تصمیم گرفتیم در مراسم امروز و در حاشیه ی برگزاری مسابقات ورزشی سمن ها ، گرامیداشت شهید محمدجواد تندگویان با حضور مسئولان از عوامل برگزاری مسابقات کودکان دارای نیاز های خاص با اهدای لوح و هدایایی قدردانی کنیم.

منوچهری رییس گروه تربیت بدنی دانشگاه فرهنگیان نیز با تشکر و قدردانی از علی ایلاقی ، مدیر عامل انجمن و حضور جوانان و علاقه مندان در این گونه برنامه ها و انجمن ها ، از آن ها خواست با همتی والا و با شور جوانی و حس مردمداری و عشق خدمت به جامعه ی افراد دارای معلولیت به کار و تلاش خود ادامه دهند و از هیچ همتی فروگذاری نکنند.

در پایان این مراسم با حضور مسئولان حاضر احکام اعضای انجمن اهدا شد.

بدین ترتیب محسن منوچهری به سمت عضو شورای سیاست گذاری و مشاور مدیر عامل ، هادی کاربخش مدیر روابط عمومی و رسانه ، احسان امیری کارپرداز و انباردار ، بهاره نوری به عنوان مسئول کمیته فنی و مسابقات ، ساجده سلطانی مسئول کمیته ورزش و هماهنگی مراکز ، راضیه هاشمی مسئول برگزاری نمایشگاه ها و جشنواره ها و سونیا انکاسی به سمت مدیر هماهنگی و نظارت بر کمیته های انجمن منصوب شدند.

انتهای پیام / ب

دیگر منابع

طرح رتبه بندی معلمان به زودی عملیاتی می شود / احکام از اول مهر ماه محاسبه خواهد شد

مدیرکل آموزش و پرورش استان به اجرای طرح رتبه بندی معلمان اشاره کرد و گفت: این طرح به زودی عملیاتی می شود و احکام نیز از اول مهر ماه محاسبه خواهد شد.

photo : Bahram Adshirinpur

- اخبار استانها -

احمد ناصری در گفت و گو با خبرنگار تسنیم از اردبیل اظهار داشت: با وجود کمبودهایی که در سال گذشته پیش بینی شده بود اما در مهر ماه امسال هیچ کلاس درسی بدون معلم نبود.

وی با بیان اینکه از ابتدای سال ۳۰۰ معلم حق التدریس در انتظار جذب را از ابتدای سال جذب کردم، افزود: علاوه بر این از بین فارغ التحصیلان دانشگاه فرهنگیان، بخش غیردولتی و سرباز معلم ها نیز جذب نیرو داشتیم و در مجموع توانستیم ۱۳۴۳ معلم را در نیمه نخست سال جذب کنیم.

احصا اختلالات خلقی دانش آموزان اردبیلی؛ فقر سلامت در مناطق محروم محرز است

وزیر آموزش و پرورش در تبریز: معوقات رتبه بندی معلمان با حقوق بهمن پرداخت می شود

رشد ۱۷ درصدی بودجه آموزش و پرورش در سال ۹۹ / کمبود ۷۰ هزار معلم و اعتبار دوره ابتدایی

وی با بیان اینکه بیشترین جذب دستگاه های اجرایی استان نیز در آموزش و پرورش بوده است، گفت: این در وضعیتی

است که در کل کشور کمبود نیرو احصا شده بود.

مدیرکل آموزش و پرورش استان اردبیل با اشاره به اینکه جذب اصلی آموزش و پرورش از دانشگاه فرهنگیان است ، گفت : ۴۲۶ دانشجو در این دانشگاه مشغول به تحصیل هستند و از ابتدای آغاز تحصیلات نیز بورسیه استخدام بوده و حقوق ماهانه دریافت می کنند.

پوشش انواع بیمه ویژه فرهنگیان اردبیل

ناصری با اشاره به برخی تمهیدات رفاهی ویژه معلمان افزود : هرچند قادر به افزایش قدرت خرید معلم با افزایش حقوق نیستیم اما تلاش شده معلمان برخی خدمات را ارزان تر دریافت کنند.

وی با تاکید به اینکه در این راستا توسعه مراکز آموزشی - رفاهی و خانه های معلم انجام شده است ، اظهار کرد : در مراکز رفاهی فرهنگیان می توانند اقامت و برگزاری مراسمات خود را تجربه کنند.

مدیرکل آموزش و پرورش استان تصریح کرد : علاوه بر این ۳ مرکز درمانی در اردبیل ، مشگین شهر و پارس آباد ویژه فرهنگیان به بهره برداری رسیده و ۲ مرکز دیگر در نمین و گرمی نیز در شرف بهره برداری است.

ناصری با بیان اینکه پوشش انواع بیمه ویژه فرهنگیان استان زمینه سازی شده است ، افزود : همچنین اعطای تسهیلات بانکی با یک ، ۴ ، ۱۲ و ۱۸ درصد به متقاضیان اعطا می شود.

وی با اشاره به ۳ فروشگاه تامین کالاهای اساسی ویژه فرهنگیان گفت : تامین کالاهای اساسی از فروشگاه های طرف قرارداد در حال اجرا است و ماهانه از حقوق فرهنگیان که خریدی انجام داده اند ، کاسته می شود.

استقبال ۱۱۰۰ معلم از طرح معلمان تمام وقت

ناصری در خصوص تامین مسکن نیز گفت : طی تفاهم نامه وزارت آموزش و پرورش و وزارت راه و شهرسازی سازو کارهایی برای تامین مسکن فرهنگیان رایزنی شد و سهمیه ای در طرح اقدام ملی تولید مسکن برای فرهنگیان پیش بینی شد.

وی به اجرای طرح معلم تمام وقت در اردبیل اشاره کرد و گفت : معلم به جای ۲۴ ساعت ، ۳۰ ساعت تدریس می کند و ۱۷.۵ درصد به حقوق وی اضافه می شود که سال گذشته ۳۵۰ نفر استقبال کردند و امسال این رقم به ۱۱۰۰ نفر رسید.

مدیرکل آموزش و پرورش استان به اجرای طرح رتبه بندی معلمان اشاره کرد و افزود : این طرح به زودی عملیاتی می شود و احکام نیز از اول مهر ماه محاسبه خواهد شد.

ناصری همچنین به پرداخت مطالبات فرهنگیان اشاره کرد و گفت : از شهریور تا آبان ماه امسال ، ۱۲۰ میلیارد تومان مطالبات فرهنگیان پرداخت شده است.

وی با بیان اینکه پاداش بازنشستگان سال ۹۷ ، مطالبات قبلی پاداش بازنشستگان از سال ۸۸ ، در این پرداختی بود ، گفت : همچنین فوق العاده مدیران مدارس ، اضافه تدریس معلمان در سال ۹۷ ، امتحانات تا دی ماه و سنوات ارفاقی معلمان استثنایی به همراه مطالباتی دیگر پرداخت شده است.

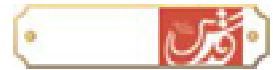
گفت و گو : ونوس بهنود

انتهای پیام / ۱۳۶ / ش

◀ اخبار دانشگاه فرهنگیان در مطبوعات کثیرالانتشار

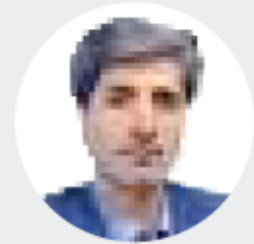

تاریخ انتشار: شنبه ۷ دی ماه ۱۳۹۸ * ۰۷:۱۳

یکسان دیدن افراد، مغایر عدالت آموزشی است

میزان: کیومرث امجدیان، مدرس دانشگاه فرهنگیان می گوید: یکسان دیدن افراد تحت تعلیم و تربیت خودش اشکال است و خاص دیدن مدارس و افراد تحت تعلیم آنها مغایر عدالت آموزشی است، ولی برای اینکه درک درستی از تنوع مدارس وجود نداشته آن را به عنوان مدارس متنوع یاد کرده اند و گفته اند که مدارس متنوع حذف شود.

تاریخ انتشار: شنبه ۷ دی ماه ۱۳۹۸ * ۷:۰۰

بودجه ریاضتی برای وزارتخانه عیال وار

مرضیه صاحبی - دبیر گروه اجتماعی

اگر روزی خرج «کشتی به گل نشسته» آموزش و پرورش، بی وقفه و شتابان از دخل جلو نزنند و ریاضت بودجه‌ای برای همیشه از این «وزارتخانه عیالوار» به تاریخ بپیوندند، جای تعجب دارد و باید از فرط شادمانی بال درآورد. آن طور که از شواهد و قرائن پیداست، به علت کسری مزمن بودجه‌ای و فقدان سیاست گذاری اثر بخش از سوی سکان داران این وزارتخانه پرحاشیه، هرگونه اصلاحات ساختاری و بنیادین که باید بر کیفیت و ارتقا کارآمدی این نهاد سرنوشت ساز بیفزاید و فرجام آن، جامعه‌ای متحول باشد، به قدر «غنی کردن اورانیوم» پیچیده است!

بالطبع وقتی سخن به اینجا می‌رسد، باید تمام کاسه کوزه‌ها را بر سر بودجه‌ای بشکنیم که تدوین غیرمنطقی و غیرعادلانه آن، بخش عمده‌ای از اهداف کلان آموزش و پرورش را پشتیبانی نمی‌کند، البته وزیر تازه نفس ابراز رضایت کرده و حداقل در ظاهر خرسند است، از این نظر که اعتبار وزارتخانه متبوع اش از ۴۷ هزار و ۳۷۹ میلیارد تومان به ۵۷ هزار و ۹۶۲ میلیارد تومان افزایش یافته و با احتساب کل اعتبارات از تبصره‌های یک و پنج، بودجه به ۶۴ هزار میلیارد و ۲۶۵ میلیارد تومان رسیده است. اما بودجه پیشنهادی این وزارتخانه برای سال ۹۹، ۷۴ هزار میلیارد تومان بوده و میان رقم پیشنهادی با آشی که دولت برای آموزش و پرورش‌ها پخته، فرسنگ‌ها فاصله است و این به منزله تیر خلاصی بر پیکره نحیف وزارتخانه‌ای است که وزیر تازه واردش، هنوز از گرد راه نرسیده، یکی از اولویت‌های اصلی اش را رسیدگی به حدود ۱۶ هزار میلیارد تومان کسری بودجه اعلام کرد و اگر حافظه مان یاری کند، در روز رأی اعتماد با طرح این پرسش که «چرا همیشه بودجه با یک سوم کسری بسته می‌شود درحالی که باید بر مبنای عملکرد و واقع بینانه تنظیم شود» نوید اصلاحات ساختاری را داد.

با این وصف، در پس آنچه به نگارش درآمد، پیامی نهفته است، اینکه

«آموزش و پرورش نهادی حاشیه‌ای و تحقیر شده است که نمی‌تواند نقش پویا و زنده‌ای در حیات و بالندگی جمعی جامعه ایفا کند و علیرغم اینکه زیرساختی‌ترین سنگ بنای تحولات جامعه در آن رقم می‌خورد، در سلسله مراتب ارزشی، سازمانی حاشیه‌ای و صغیر بشمار می‌آید که سایر سازمان‌ها با نگرش قیومیت و فرادستی بدان می‌نگرند. نمی‌توان آموزش و پرورش را مهم‌ترین رکن پیشرفت جوامع نامید ولی آن‌ها به عنوان بزرگ‌ترین دستگاه هزینه ساز با نیروی مازاد معرفی کرد.»

گرچه سرمایه گذاری در نیروی انسانی، اغلب مستلزم فرایندی طولانی و بلندمدت است، لکن بازدهی آن بسیار عمیق و گسترده است. بی تردید محصول نهایی در نظام آموزشی همانند سایر بنگاه‌های اقتصادی، کالا نیست بلکه انسان است و نگاه انتفاعی به این نظام که اعتبار کردنش به یک وزارتخانه با همین عنوان، قرین صحت نبوده و ابهام‌زایی می‌کند، نگاهی سطحی است. آنگاه برای مجموعه‌ای که نمی‌توان آن را محدود به یک دستگاه و وزارتخانه دانست، بازهم به رسم همیشه، اعتباری بسیار اندک اختصاص داده شده، حال آنکه دکتر قره‌باغیان در کتاب اقتصاد توسعه می‌نویسد: «هریک دلار سرمایه گذاری در آموزش و پرورش، درآمد ملی را به مراتب بیش از یک دلار سرمایه گذاری در احداث جاده‌ها، سدسازی، کارخانه‌ها یا سایر کالاهای سرمایه‌ای افزایش می‌دهد.» اما گوش شنوایی نیست. حتی تأمین هزینه‌های آموزش و پرورش و حذف کسری بودجه نیز نگاه مصرفی بوده و اصولاً برای نگاه «سرمایه‌ای» به این مجموعه نه تنها اقدامی صورت نمی‌پذیرد بلکه به دلیل محدودیت‌های درآمدی آن را حتی در اولویت هم قرار نمی‌دهند. بنابراین یکی از محوری‌ترین دلایل عدم پویایی نظام آموزشی و پرورشی کشور مربوط به نوع نگاهی است که در عمل مسئولان و تصمیم گیرندگان ارشد کشور به چشم می‌خورد.

از آنجاکه بودجه سالانه بر اساس قیمت تمام شده مأموریت‌ها و فعالیت‌های آموزش و پرورش صورت نمی‌گیرد و متأسفانه هر سال فقط درصدی به ارقام مصوب (و حتی نه عملکرد) که کسری در آن نهفته است؛ می‌افزایند، یک دور تسلسل و باطلی برای این دستگاه به وجود آورده‌اند که حتی هدف ایجابی آن یعنی دستگاهی مولد و انسان ساز که نیروهای شاغل در آن رسالت تربیت نیروی انسانی و مورد نیاز کشور را به عهده دارد، به حاشیه رانده می‌شود. ناظر بر آنچه گفته شد، تصمیم گرفتیم، بودجه وزارتخانه آموزش و پرورش را همراه با دیدگاه‌های اهل نظر در بوته نقد و بررسی قرار دهیم. در این زمینه «محمود رضا اسفندیار» و «شهرام جمالی» از کنشگران عرصه آموزش پاسخگوی پرسش‌های «رسالت» بودند.

*بودجه سال آینده وزارتخانه آموزش و پرورش را چگونه می توان تحلیل کرد، پیش تر علی الهیار ترکمن معاون وزارت آموزش و پرورش تأکید کرده بود اگر بودجه بر اساس 54 هزار میلیارد تومان بسته شود، در درجه نخست 20 درصد از پوشش تحصیلی در معرض خطر قرار می گیرد و با تعطیلی کلاس های دایر ممکن است پوشش تحصیلی 20 درصد دچار کاهش شود، با این وضعیت، چه آینده ای را می توان برای وزارتخانه آموزش و پرورش متصور بود، وزارتخانه ای که سالانه 20 درصد کسری بودجه دارد، چرا باید این اتفاق بیفتد؟

«محمود رضا اسفندیار»: می توان از دو منظر به بودجه نگاه کرد، اول دولت و دوم آموزش و پرورش، تا آنجا که به خاطر دارم از اواخر دولت میرحسین موسوی و وزارت مرحوم پرورش، بحث عدم تخصیص و تحقق لایحه بودجه و کسری اعتبارات کلید خورد و از همان مهرومومها به تدریج موضوع کمبود بودجه جدی شد. در دولت سازندگی تا حدودی این نابه سامانی ترمیم اما بعد دوباره شاهد این کسری اعتبارات بودیم و معلوم نیست بنا به چه دلایلی این مسئله در آموزش و پرورش پررنگ تر است. بودجه این وزارتخانه در ابتدای دولت یازدهم تقریباً بالغ بر 20 هزار میلیارد تومان بود که سال گذشته با احتساب تبصره 14 به 56 هزار میلیارد تومان رسید و امسال نسبت به سال گذشته با توجه به مصاحبه اخیر الهیار ترکمن - معاون وزیر آموزش و پرورش، تصور بر این بود که او به همراه وزیر از شرایط ناراضی هستند چون مطرح کرده بودند، برای سال آینده، نیازها احصا شده و آموزش و پرورش به رقم 74 هزار میلیارد تومان رسیده اما وقتی لایحه 17 آذرماه به مجلس آمد، با رقم 57 هزار میلیارد تومان در بودجه عمومی و بالغ بر 3 هزار میلیارد تومان در بودجه عمرانی و شاید حدود 2 تا 3 هزار میلیارد تومان در بخشی از تبصره 14 مواجه شدیم که سرجمع به 64 هزار میلیارد تومان رسید و جالب است که موضع آقای وزیر اخیراً تغییر کرده و گفته است به نسبت بودجه ای که به سایر وزارتخانه ها داده شد از این افزایش راضی هستیم.

از سوی دیگر الهیار ترکمن اعلام کرده بود، این اختلاف تقریباً 10 هزار تایی که البته ایشان پیش تر گفته بود 20 هزار تا یعنی اگر بین 54 هزار میلیارد تومانی که دولت مدنظرش بود و 74 هزار میلیارد تومان وزارت آموزش و پرورش، این کسری 20 هزار تایی در سال جدید تصویب بشود حدود 20 درصد پوشش تحصیلی دانش آموزان کم خواهد شد یعنی اگر این بودجه تأمین نشود ما در بخش مهمی از پرداخت ها دچار مشکل می شویم و با توجه به سابقه بدی که از حق التدریس در ذهن بسیاری از همکاران آموزش و پرورش ماست، معاون وزیر احتمال می داد که اگر بودجه تأمین نشود، حداقل درروی کاغذ نمی توان آن رده ها را ترمیم و پوشش داد اما اخیراً با اعلام رقم 64 هزار میلیارد تومان، آن اختلاف از نظر وزارت آموزش و پرورش به 10 هزار تا رسیده و گویا به زعم آقای وزیر این رشد قابل قبول بوده و نسبت به سال گذشته 8 هزار تا شده است و اگر درصد بگیریم حدود 14 درصد را دربرمی گیرد و نسبت به سال قبل که حدود 30 درصد افزایش داشتیم، بودجه این وزارتخانه، کمتر از نصف، اضافه شده است. روند چند سال اخیر دولت تدبیر و امید به طور میانگین سالانه حدود 6 هزار میلیارد تومان بوده، البته این افزایش در سال گذشته پررنگ تر بود و امسال به نصف افزایش پیدا کرد.

«شهرام جمالی»: در تحلیل بودجه 99 آموزش و پرورش باید از عبارت «ناامیدکننده» بهره جست. این وزارتخانه نزدیک به 20 هزار میلیارد تومان به معلمان بدهی دارد، سوای این مسئله و حتی سوای کسری بودجه و حجم اعتبارات انتقال نیافته از مهرومومهای بعد، اگر همه این ارقام را با یکدیگر جمع کنیم، رقم بالایی خواهد شد و از طرفی سایر بخش ها یعنی حقوق نیروهای حق التدریس آزاد و خرید خدمات و سرانه مدارس و بسیاری از کمک هزینه هایی که در قالب وظایف اصلی آموزش و پرورش هست، نادیده گرفته می شود مثل شیر مدارس، بودجه ای را هر سال در قالب اعتبارات متفرقه در نظر می گیرند و می گویند 200 میلیارد تومان اعتبار شیر مدارس است، طبعاً این اعتبار با توجه به آلودگی هوا و آمار پوکی استخوان بسیار مهم است، وقتی بودجه این مسئله در قالب اعتبارات متفرقه قرار می گیرد یعنی برای آموزش و پرورش و دولت اولویتی ندارد. امسال برخلاف سال های قبل دولت همان رقم 200 میلیارد تومان را هم نتوانست تأمین کند و در نهایت گفتند فقط به 8 استان در مناطق محروم داده خواهد شد، درعین حال با توجه به محدودیت هایی که در لایحه سال آینده هست، دوباره در جدول ردیف های متفرقه، 450 میلیارد تومان به عنوان یارانه شیر مدارس در نظر گرفتند، واقعاً چه تضمینی هست که تأمین شود؟ وقتی چنین موضوعی در جدول اعتبارات متفرقه قرار می گیرد یعنی اولاً اولویت ندارد و ثانیاً اگر قرار هست تأمین بشود در آخرین اولویت است. از طرفی وزیر آموزش و پرورش می گوید 74 هزار میلیارد تومان بودجه پیشنهاد داده ایم، پس این اختلاف 20 هزار میلیاردی از کجا آمده؟ چطور می شود یک وزارتخانه ای، رقمی را پیشنهاد بدهد و بعد دولت بگوید برو با دوسوم این رقم خودت را اداره کن و سرانجام هم بگوید 10 درصد هم بیشتر از چیزی که مصوب کردم، به این وزارتخانه داده ام. فاجعه بارتر اینکه دولت، مسئولان را موظف کرده که از بودجه دفاع کنند و یا سکوت اختیار نمایند، مصداق بارز آن علی الهیار ترکمن، مسئول اصلی تدوین بودجه در

وزارتخانه است که هر سال بعد از تدوین بودجه با رسانه‌ها نشست خبری داشت اما امسال نشست برقرار نشده، به نظر می‌رسد که خودشان هم این بودجه را قابل دفاع نمی‌بینند تا آنجا که معاون وزیر تأکید کرده، «بودجه مورد نیاز 74 هزار میلیارد تومان است و این را به عنوان پیشنهاد بودجه‌ای خود به سازمان برنامه و بودجه ارائه کردیم و در پیش نویس سامانه بودجه نیز وارد شده است. با این وجود اگر بودجه آموزش و پرورش بر اساس 54 هزار میلیارد تومان بسته شود، در درجه نخست 20 درصد از پوشش تحصیلی در معرض خطر قرار می‌گیرد و با تعطیلی کلاس‌های دایر ممکن است پوشش تحصیلی 20 درصد دچار کاهش شود.» با این حال وزیر در اظهاراتی تأمل برانگیز می‌گوید از بودجه رضایت دارد، لابد به این دلیل که معاون اول، اسحاق جهانگیری، بخشنده کرده است که هیچ کس حق ندارد از بودجه بد بگوید. در حالی که مشخص است رقم بودجه یک رقم واقعی نیست و همان افزایش حقوق ۱۵ درصدی هم در برابر حجم تورم 40 درصدی بسیار نازل است و اگر این بودجه 56 تا 57 هزار میلیاردی صد درصد اختصاص پیدا کند، حقوق تمام کارکنان آموزش و پرورش 15 درصد افزایش پیدا می‌کند و حدود 10 هزار میلیارد هم برای هزینه‌های کیفیت بخشی باقی می‌ماند اما این رقمی نیست که تحقق پیدا کند. حتی تصور می‌کنم در نهایت بودجه آموزش و پرورش در حد همان 45 هزار میلیاردی است که سال گذشته توانستند برای سال 98 از دولت دریافت کنند. در اینجا شائبه‌های بسیاری مطرح است، اول اینکه یکسری مالیات‌ها قانون حق آموزش و پرورش بوده و باید از بسیاری بخش‌ها اخذ شود اما اخذ نمی‌شود، حال آنکه اگر بسیاری از مالیات‌ها به آموزش و پرورش برسد، هزینه‌های این مجموعه تأمین می‌شود.

* نخستین گام برای بهبود وضعیت آموزش و پرورش همین اصلاح ساختار بودجه است که هیچ‌گاه اصلاح نشده و بسیاری از صاحب نظران در حوزه تعلیم و تربیت به این باورند که برنامه ریزی برای تحول، نوسازی و بهتر شدن شرایط آموزش به همین اصلاح ساختار بودجه بازمی‌گردد، آیا چنین دیدگاهی را می‌پذیرید؟

«محمود رضا اسفندیار»: قطعاً همین طور است. همواره بین 94 تا 97 درصد بودجه این وزارتخانه در بخش هزینه‌ای، صرف حقوق و مزایای کارکنان می‌شود و در نهایت 2 یا 3 درصد را می‌توانیم صرف اعتبارات غیر هزینه‌ای کنیم، اعم از پژوهش و آموزش و سایر مباحث که قطعاً قابل دفاع نیست چون باید 70 درصد بودجه برای حقوق و مزایا باشد و 30 درصد به بخش غیر هزینه‌ای تعلق بگیرد اما با دیدن جدول بودجه امسال باز هم این کاهش را در بخشی از قسمت‌ها می‌بینیم از جمله در بخش آموزش پیش دبستانی و دانش آموزان سرآمد، در بخش برنامه‌های حمایتی از فرهنگیان، تأمین کتاب‌های درسی و کمک آموزشی، امور تربیتی و توانمندسازی دانش آموزان و در بحث ارتقا حرفه‌ای جایگاه معلمان و شاید این مسئله به همان نگاه انقباضی دولت در سال آتی برمی‌گردد که همه دستگاه‌ها از جمله آموزش و پرورش شامل آن شده‌اند. به هر روی ما امیدوار بودیم که امسال بحث کسری اعتبار و معوقات از آموزش و پرورش رخت برینند و فرهنگیان همانند سایر کارکنان دولت حقوق و مزایای خویش را به موقع دریافت کنند، معنا ندارد که پاداش بازنشستگان مابعد از 30 سال با 8 یا 9 ماه تأخیر که قیمت واقعی یک سال پیش را ندارد، با یکی دو وعده تقسیط پرداخت شود و حقوق حق التدریس فرهنگیان به موقع داده نشود، همه این‌ها در انگیزه شغلی تأثیر داشته و نشان می‌دهد که ما برخلاف آنچه در سند تحول آمده عمل می‌کنیم، از یک سو در سند تأکید می‌شود که ارتقا جایگاه و منزلت و معیشت فرهنگیان باید در اولویت باشد اما در عمل این بحث کسری بودجه اجازه پیشبرد اهداف را نمی‌دهد بنابراین با این نگاه نمی‌توان به توسعه و نوسازی و تحول در آموزش و پرورش فکر کرد، اعتقاد این است که در ساختار تصمیم‌گیری ما دو نگاه حاکم است، یک نگاه، نگاهی هزینه محور است و نگاهی دیگر مبتنی بر سرمایه محوری است و این نگاه در هر دو جناح به طور مشترک، حاکمیت دارد و بخشی از دولت‌های اصلاح طلب و اصولگرا به نگاه هزینه محور کشیده شدند و سعی در صرفه جویی اعتبارات آموزش و پرورش و برون سپاری داشته‌اند و حتی خصوصی سازی را مورد توجه قرار داده‌اند اما نه بر مبنای تصور ما در اصل 44 و بیشتر از محل درآمدهای اختصاصی مبتنی بر قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت، الحاقی ۲، ماده 5 که دست آموزش و پرورش را برای درآمدزایی باز گذاشته و بخش‌های دیگری هم وجود دارد و این مجموعه می‌تواند تا سقف ده درصد نیروی خرید خدمات بگیرد، بخش‌هایی از قانون هم چنین اجازه‌ای داده تا بخشی از هزینه‌ها را تقلیل بدهند اما این مسئله برمی‌گردد به نگرش‌ها که اگر نهاد تصمیم‌گیری ما اصلاح نشود قطعاً نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم تحول خاصی بیفتد حتی با نوشته شدن سند تحول، آن تحول واقعی اتفاق نمی‌افتد.

«شهرام جمالی»: ضعف پشتوانه کارشناسی برنامه‌ها و تصمیمات و کاهش سطح پذیرش برنامه‌ها و تصمیم‌ها در میان نخبگان کشور به دلیل استمرار ناتوانی نظام‌های تصمیم‌گیری کلان برنامه ریزی، بودجه بندی، تدوین مقررات و به کارگیری تمامی ظرفیت کارشناسی آموزش و پرورش و ناسازگاری برنامه‌ها، عدم تخصیص بهینه منابع در داخل وزارت آموزش و پرورش، برخورد انفعالی و سلیقه‌ای با مسائل آموزشی در پی تغییر مسئولان و بی‌اثر شدن نسبی فرآیند برنامه ریزی همه و همه حاکی از بر زمین ماندن پروژه تحول است، وقتی بودجه‌ای که حق واقعی این وزارتخانه است، اختصاص نمی‌یابد، چگونه انتظار تحول داریم؟ عمدتاً 96 یا 97 درصد بودجه، هزینه‌های کارکنانی است و این به معنای

زیاد بودن بودجه آموزش و پرورش نیست. این گونه تصور می شود که وزارتخانه مذکور، مقدار گسترده ای از بودجه دولت را می بلعد درواقع این گونه نیست. با دارا بودن یک میلیون معلم و حقوقی که به طور میانگین ۲ تا ۳ میلیون تومان است، پس از افزایش ۱۵ درصدی حقوق، رقمی معادل ۶۰ هزار میلیارد تومان را دربرمی گیرد. مقادیری که به عنوان بودجه آموزش و پرورش مطرح می شود بیشتر کاغذی و صوری است البته بخش بزرگی از آن دقیق است که به همان حقوق کارکنان مربوط می شود و دولت به هر حال مجبور است این بخش را تأمین کند که بالای ۹۰ درصد است. هرچند معاون برنامه ریزی آموزش و پرورش می گوید سهم هزینه های پرسنلی را از ۹۸ درصد به ۹۰ درصد کاهش داده ایم، نمی دانم چقدر سخن ایشان دقیق است. سال گذشته از ایشان سؤال کردم که در لایحه بودجه ۹۸ سهم اعتبارات هزینه ای چقدر بوده و در مجلس چه تغییری کرده؟ پاسخ داد: کل بودجه هزینه ای ما ۴۵ هزار میلیارد تومان بوده یعنی آن رقم ۵۳ یا ۵۴ هزار که عنوان می شود، بیشتر به اعتبارات متفرقه و تملک دارایی و سرمایه ای و بودجه های عمرانی مربوط می شود که معمولاً هم صد درصد تخصیص و تحقق پیدا نمی کند. از سوی دیگر، بنا بر اظهارات خود مسئولان آموزش و پرورش، این بودجه حداقل ۳۰ درصد از کف نیازهای این وزارتخانه کمتر است. بودجه آموزش و پرورش هیچ گاه مطابق با نیازهای این وزارتخانه بسته نشده و یکسری کسری ها از سالیان قبل مانده که به دامنه مشکلات می افزاید. از سوی دیگر بخش هایی که مربوط به کیفیت بخشی است، حذف می شود برای اینکه بتواند هزینه های کارکنانی را تأمین کنند. گرچه وزیر معتقد است، بودجه سال ۹۹ رشد داشته، ما با ایشان هم نظریم، منتها در قالب اعتبارات هزینه ای که قرار است برای حقوق کارکنان در نظر گرفته شود، اما تکلیف سایر بخش های دیگر چه می شود، تکلیف برنامه آموزش ابتدایی، آموزش متوسطه و فنی و حرفه ای، استثنایی و پیش دبستانی چه می شود؟ بودجه ای نظیر خرید خدمات یک باره از حدود ۳۰۰ هزار میلیارد تومان به ۷۰۰ هزار میلیارد تومان می رسد و دو برابر افزایش پیدا می کند، این نشان می دهد که دولت یک خط مشخصی را طی می کند و در دولت دوازدهم به واقع سرعت بیشتری پیدا کرده یعنی علیرغم محدودیت هایی که مجلس سال گذشته هم ایجاد کرد که البته جنبه بودجه ای هم نداشت، فقط جلوی این ماده واحد را گرفت که هر سال ۲۰ درصد خرید خدمات اضافه نشود اما می بینیم که دولت همچنان رویه خودش را دنبال می کند از این جهت که می خواهد از فعالیت ها و وظایف حاکمیتی اش کم کرده و به بخش خصوصی واسپاری کند. آنچه ما در لایحه بودجه مشاهده می کنیم، عقب نشینی دولت از وظایف اصلی و حمایتی است.

* چرا چنین نگاهی به آموزش و پرورش وجود دارد؟ منظورم همین نگرش هزینه محور نسبت به آموزش و پرورش است. «محمود رضا اسفندیار»: متأسفانه نگرش ها صحیح نیست و عجیب است، به رغم اینکه حداقل بیش از دو دهه رهبری، روسای قوا و وزرای آموزش و پرورش و نمایندگان مجلس به این جمع بندی رسیده اند که نگاه هزینه محور به آموزش و پرورش باید حذف شده و به جای آن، نگاه سرمایه محور حاکمیت داشته باشد و درواقع هزینه های این بخش را نوعی سرمایه گذاری ببینند، باز همه در کلام و نوشتار معتقدند اما در عمل این نگاه پیاده سازی نمی شود. مصداق بارز آن، مراکز تربیت معلم است که در سراسر کشور تجمع شدند و با یک سوم ظرفیت قبلی، به دانشگاه فرهنگیان تبدیل شدند، این نگاه، همان نگاهی است که می خواهد با اداره ارزان آموزش و پرورش، از هزینه ها بکاهد و اعتبارات را جای دیگری هزینه کند. کاستی هایی که در سالیان اخیر خودش را نشان داده، یک شبه نبوده و زده سال پیش می دانستیم، امروز کجا خواهیم بود و در حال حاضر هم واضح است که ۱۴۰۴ یعنی در پایان چشم انداز ۲۰ ساله کجا خواهیم بود. مطابق گفته های وزیر، ما امسال ۱۰۸ هزار معلم کمبود داریم و سال بعد هم این ماجرا تکرار شده و چه بسا ضریب بیشتری می خورد و تا سال ۱۴۰۴ شاید ۴۰۰ هزار معلم بازنشسته شوند. در حال حاضر این کمبودها را با چه روش هایی جبران می کنیم؟ با حق التدریس آزاد، حق التدریس بازنشسته های سالیان پیش، حق التدریس شاغلین خودمان و ماده ۲۸ دانشگاه فرهنگیان، با بخشی از فارغ التحصیلان این دانشگاه و طرح غیرموظف اختیاری و تدریس معاونین و نیروهای نهضتی، یعنی ترکیبی از معلمانی که شاید بسیاری از آنان رنگ دانشگاه تربیت معلم را ندیده اند و دوره های آموزشی لازم را نگذرانده اند اما بر اساس آزمون استخدامی و سایر شیوه ها در آموزش و پرورش جذب شده اند، ممکن است توانمند باشند ولی این شکل تأمین نیرو درست نیست و باید از مجوزهای قانونی استفاده نمود و استخدام کرد. چون این موارد بودجه و اعتبار می خواهد، عملیاتی نمی شود، درواقع این نگاه، مانع است، این نگاه متعلق به هر گروهی هست، نگاه بانفوذی است و ما حداقل می توانیم بگوییم دهه اول انقلاب چنین نگرشی وجود نداشت و نگاه سرمایه محور حاکمیت داشت و حاضر بود برای تربیت معلم هر هزینه ای بکند اما دقیقاً از دوره پس از جنگ و از دولت سازندگی تا به امروز نگاه دوم حاکم بوده و شاید کم و بیش عده ای در دولت نهم و دهم سعی کردند این نگرش مقداری تعدیل شود، اما ناکام ماندند و همچنان این نگاه وجود دارد و به ساختار نظام آموزشی آسیب می زند.

اگر آموزش و پرورش زیربنای توسعه هست که هست، پس نگاه ویژه ای را می طلبد و اگر آموزش و پرورش جایگاه حاکمیتی و مرجع دارد که دارد پس باید نگاه ویژه ای حاکمیت داشته باشد، خاطرمد هست مقام معظم رهبری چند بار در

سخنانشان به طور رسمی گفتند که آموزش و پرورش را باید به چشم سرمایه و آینده کشور دید. نمی دانم شاید به تعبیر خود دولتی ها، با توجه به سستی سال مالی پیش رو و انقباضی کردن بودجه دولت، به زعم خودشان نگاه سرمایه محور داشته اند و این ۸ هزار میلیارد تومان افزایش نسبت به سال ۹۷ را به این دلیل اعمال کرده اند اما قابل قبول نیست و قطعاً نمایندگان به این رقم قانع نخواهند شد. شاید ۱۰ هزار میلیارد تومان را با دست کاری در بعضی جداول و تبصره ها اضافه کنند و بودجه آموزش و پرورش روی کاغذ به ۷۴ هزار میلیارد تومان برسد.

«شهرام جمالی»: متأسفانه در عمل مشاهده می شود که «دید مصرفی» در نظام آموزشی کشور غالب بوده و همواره بیش از ۲۵ درصد در بودجه نهاد سرمایه ای کشور یعنی آموزش و پرورش کسری وجود دارد. به عبارت دیگر بودجه مصوب آموزش و پرورش، هیچ گاه محقق نمی شود. به عنوان مثال، پاداش پایان خدمت بازنشستگان اصلاً در بودجه وجود خارجی نداشت و بعد که ردیفی به این مسئله اختصاص دادند، در داخل جداول متفرقه قرار داده شد و چون رقم بسیار بزرگی است و سالانه نزدیک به ۵۰ تا ۶۰ هزار نفر بازنشسته شده و محل تأمین پاداش پایان خدمت آن ها به درستی مشخص نیست، مجلس این قسمت را از درآمد شرکت های دولتی در نظر می گیرد و اگر یک درصد هم بتواند دریافت کند، چشمگیر خواهد بود ولی همین هم اختصاص پیدا نمی کند در واقع درآمد ناپایدار است و قابل اتکا نیست حتی ما نمی توانیم بگوییم بودجه نفت چقدر قابل اتکا است، اینکه دولت بودجه ای را بر اساس فروش روزانه یک میلیون بشکه نفت در نظر گرفته، نامطمئن است، مطابق اعلام بسیاری از کارشناسان دولت حدود ۲۰۰ هزار بشکه نفت در روز می فروشد و از همین امروز مشخص است که برای سال آینده وضعیت چطور است و چقدر از این بودجه اختصاص پیدا نمی کند. از طرفی ما می بینیم آموزش و پرورش در بخش هایی که باید سهم داشته باشد مثلاً از صندوق توسعه ملی، سهمی ندارد، خصوصاً در بخش نوسازی مناطق محروم و برداشتن بخاری های نفتی. گرچه مطابق برنامه ششم توسعه باید ۳ میلیارد دلار در طول برنامه اختصاص داده شود ولی واقعاً محقق نشده است.

❖ چرا اصطلاحاً گفته می شود، بودجه آموزش و پرورش، کاغذی است؟

«محمود رضا اسفندیار»: شاید به قول یکی از وزرای پیشین این وزارتخانه، نیاز به حکم حکومتی رهبری است تا دولت ها مکلف باشند، بودجه آموزش و پرورش را بدون هرگونه کسری اعتبار، واقعی و متناسب با برنامه ها اعلام کنند. حداقل آن بودجه ای که روی کاغذ تصویب می شود اگر کم است دچار کسری نشود یعنی از محل قابل اتکا و پایدار تأمین بشود نه اینکه بودجه شیر و سرانه و اعتبارات از این دست را در بخش اعتبارات متفرقه نیاورند که آیا بشود یا نشود، مثلاً اگر قرار است یک درصد از مالیات بر ارزش افزوده اختصاص پیدا کند، واقعاً اختصاص پیدا کند. و اگر قرار است یک درصد از درآمد شرکت های دولتی اختصاص پیدا کند به واقع این مسئله محقق شود نه اینکه مثل سال های اخیر، بودجه سرانه مدارس به ویژه بودجه شیر به دلیل کسری اعتبار حذف شود، هرچند تخصیص داده شد اما تأمین نشد و روی کاغذ ماند بنابراین بودجه زمانی کاغذی است که عملیاتی نشود.

«شهرام جمالی»: اگر بخواهیم دقیق تر درباره بودجه کاغذی بگوییم باید مصادیقی را ذکر کنیم، به فرض مثال وقتی مجلس برای نوسازی از صندوق ذخیره ارزی و یا یک درصد از شرکت ها و بانک های دولتی بودجه اختصاص می دهد، این ها معلوم نیست تا چه حد تحقق پیدا می کند و گزارشی هم به طور رسمی آموزش و پرورش ارائه نمی دهد تا مشخص باشد که چگونه به یک باره ۵ هزار میلیارد تومان از محل صرفه جویی شرکت های پربازده دولت در نظر گرفته شده، اصلاً چقدر محقق شده و چقدر به آموزش و پرورش رسیده؟